

РЕШЕНИЕ

№ 4658

гр. София, 24.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 140 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Й Г

при участието на секретаря С Р
като разгледа докладваното от Й Г Гражданско дело № 20221110156968 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Част втора, Дял първи от ГПК.

Образувано е по искова молба на „Д“ ЕАД, ЕИК ххх, със седалище и адрес на управление гр. ххх, съдебен адрес гр. ххх, чрез пълномощника адв. А. Б., срещу „ЗК Л и“ АД, ЕИК ххх, със седалище и адрес на управление гр. ххх.

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл.411 от КЗ – регресна претенция по щета №44011512102598.

Ищецът твърди, че на 19.04.2021г. в гр. П, на кръстовище с кръгово движение между бул. „Ц Б“, и бул. „М“, водачът на лек автомобил „Тойота Приус“ с рег. №ххх, навлиза внезапно в кръговото движение, отнемайки предимството на движещия се в него лек автомобил „Рено Флуанс“ с рег. №ххх, вследствие на което настъпил удар между двете МПС, въпреки предприетата спасителна маневра от страна на водача на лек автомобил „Рено“. Към момента на настъпване на ПТП лекият автомобил „Рено Флуанс“ с рег. №ххх бил застрахован по застраховка „Каско“ при ищцовото дружество, като за ремонт на увредения автомобил ищецът заплатил застрахователно обезщетение в размер на 754,71 лева. Отговорността на водача на лекия автомобил „Тойота Приус“ с рег. №ххх била застрахована при ответника по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“,

валидна към датата на ПТП. Бил съставен двустранен констативен протокол за ПТП, от който било видно, че същото е настъпило по вина на застрахования при ответника водач, който навлязъл внезапно в кръстовище с кръгово движение, неспазвайки знак за предимство на движещите се в кръгово автомобили. Поради това ищецът отправил до ответника покана за възстановяване на изплатеното застрахователно обезщетение, но плащане не последвало. С оглед изложеното ищецът моли съда да постанови решение, с което да бъде осъден ответникът да му заплати претендираната сума, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане, както и направените по делото разноски.

Ответникът, чрез пълномощника юрисконсулт И Г, е депозирал писмен отговор на исковата молба по реда и в срока на чл.131, ал.1 от ГПК, с който оспорва изцяло предявения иск, като навежда доводи за неоснователност и моли да бъде отхвърлен. Оспорва представения протокол за ПТП, като поддържа, че същият не е съставен в съответствие с нормативните изисквания. Не ставало ясно каква маневра е предприел всеки един от водачите, както и какви са обстоятелствата около настъпване на инцидента. Твърди, че водачът на лекия автомобил „Рено Флуанс“ с рег. №xxx е загубил контрол над управляваното превозно средство, вследствие на което е реализирано ПТП. Оспорва да е налице виновно поведение от страна на застрахования при ответника водач. Оспорва вида, характера и степента на уврежданията, както и наличието на причинно-следствена връзка с ПТП. Оспорва претенцията и по размер, като счита, че разходите за ремонт на МПС са завишени.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от ГПК, приема за установено следното:

Предявен е осъдителен иск с правна квалификация чл.411 от КЗ.

Уважаването на предявения иск по чл.411 от КЗ е предпоставено от положителното установяване на три групи факти: 1/наличие на валиден договор за имуществено застраховане между увредения и ищеца и извършено плащане по него от страна на последния във връзка с настъпили вреди на застрахованото имущество в срока на действие на договора; 2/вредите да са причинени в резултат на деликт, с оглед на което за увредения да са

възникнали права срещу причинителя на вредата на основание чл. 45 ЗЗД и 3/към момента на настъпване на ПТП гражданската отговорност на делинквента да е била предмет на валиден застрахователен договор, сключен с ответника. Съдът намира, че събраните по делото доказателства обуславят извод за наличието на така установения фактически състав. Установи се, че между ищцовото дружество, като застраховател, и трето за спора лице като застрахован, е бил сключен договор за имуществено застраховане по смисъла на чл. 399 от КЗ, по силата на който застрахователят се е задължил да покрие в рамките на посочената в договора сума имуществените вреди, които би претърпял застрахованият в качеството му на собственик на лек автомобил „Рено Флуанс“ с рег. №xxx за периода на действие на договора.

С настъпването на застрахователното събитие, а именно – осъщественото на 19.04.2021г. пътно-транспортно произшествие, при което застрахованият автомобил е претърпял описаните в протокола за ПТП повреди, за застрахователя е възникнало задължението по чл. 405, ал.1 от КЗ – да заплати застрахователно обезщетение в размер на претърпяната от застрахования имуществена вреда в рамките на предвидената в договора сума. Установи се от приетите по делото писмени доказателства, че ищецът като застраховател е заплатил за ремонта на автомобила сумата от 754,71 лева, с оглед на което и на основание чл. 411 от КЗ съдът приема, че е встъпил в правата на застрахования спрямо делинквента и спрямо застрахователя по застраховка “Гражданска отговорност”.

Спорен между страните е точният механизъм на настъпване на ПТП, както и по вина на кой от двамата водачи е причинено същото. Съдът приема, че от показанията на разпитаните като свидетели по делото водачи на двата автомобила, както и от заключението на САТЕ, което съдът кредитира изцяло, се установява следният механизъм на ПТП: водачът на лек автомобил „Тойота Приус“ с рег. №xxx при наличието на пътен знак Б-1, не е изчакал преминаването на движещия се в кръговото кръстовище с предимство лек автомобил „Рено Флуанс“ с рег. №xxx и е реализирал ПТП с него. Анализът на събраните в хода на производството доказателства обуславя извод за противоправно поведение на застрахования при ответника водач, осъществяващо състава на чл.50, ал.1 от ЗДВП. Съгласно посочената разпоредба на кръстовище, на което единият от пътищата е сигнализиран като път с предимство, водачите на пътни превозни средства от другите пътища са

длъжни да пропуснат пътните превозни средства, които се движат по пътя с предимство. В случая се установява наличие на виновно поведение на водача на лек автомобил „Тойота Приус“ с рег. №xxx, застрахован при ответника, несъобразено с пътния знак. Наличието на пътен знак „Б1“ задължава водача на МПС да спре и да пропусне движещите се по пътя с предимство ППС или да предприеме маневрата без да създава опасност за другите участници в движението. В случая от събраните по делото доказателства се установява по несъмнен и категоричен начин, че водачът на лекия автомобил „Тойота Приус“ с рег. №xxx е навлязъл в кръстовището без да се съобрази с поставените пътни знаци Г12 „Кръгово движение“ и Б1 „Пропусни движещите се по пътя с предимство, с което е станал причина за настъпване на ПТП. Поради изложеното съдът приема, че събраните по делото доказателства обуславят извода, че поведението на причинителя на вредата разкрива признаците на деликта по смисъла на чл. 45, ал. 1 от ЗЗД – налице е противоправно деяние, изразяващо се в извършване на неправилна маневра, като вината се предполага до доказване на противното (чл. 45, ал. 2 от ЗЗД) и е налице несъмнена причинна връзка между това противоправно и виновно поведение и понесения от застрахованото лице неблагоприятен имуществен резултат.

Не се оспорва от ответното дружество обстоятелството, че към датата на настъпване на пътнотранспортното произшествие гражданската отговорност на причинителя на произшествието е била застрахована при него по силата на договор за застраховка „Гражданска отговорност“. Предвид това и с оглед на извършеното плащане от страна на ищеца като застраховател по застраховка „Каско на МПС“ са налице предпоставките за ангажиране отговорността на ответното застрахователно дружество по отношение на ищеца на основание чл. 411 от КЗ. Спорен между страните е размерът на причинените вследствие процесното ПТП вреди, които подлежат на обезщетяване. Съобразно установената съдебна практика /в този смисъл решения №209/30.01.2012г. по т.д. №1069/2010г. по описа на ВКС, ТК, II ТО, №109/14.11.2011г. по т.д. №870/2010г. по описа на ВКС, ТК, I ТО, №52/08.07.2010г. по т.д. №652/2009г. ВКС, ТК, I ТО/ обезщетението не може да надвишава действителната /при пълна увреда/ или възстановителната /при частична увреда/ стойност на застрахованото имущество, т. е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със

същото качество /чл.203, ал.2 КЗ /отм./, респ. чл.400, ал.1 от КЗ/, съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка /чл.203, ал.3 КЗ /отм./, респ. чл.400, ал.2 от КЗ/. От кредитираното заключение на съдебно-автотехническата експертиза се установява, че щетите по лекия автомобил „Рено Флуанс“ с рег. №xxx се намират в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП, както и, че по средни пазарни цени към датата на ПТП щетите, нанесени по отношение на процесното МПС, възлизат на сумата в размер на 1128,40 лева. Ищецът е заплатил застрахователно обезщетение в по-нисък размер от посочения от вещото лице, а именно сумата от 754,71 лева. Поради изложеното претенцията в размер на 769,71 лева с включени ликвидационни разноси в размер на 15 лева се явява основателна и доказана и следва да бъде уважена.

При този изход на спора на основание чл.78, ал.1 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по делото разноси в размер на 600 лева, съгласно представения списък по чл.80 от ГПК.

По изложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.411 от КЗ „ЗК Л и“ АД, ЕИК xxx, със седалище и адрес на управление гр. xxx, да заплати на „Д“ ЕАД, ЕИК xxx, със седалище и адрес на управление гр. xxx, съдебен адрес гр. xxx, чрез пълномощника адв. А. Б., сумата от 769,71 лева - регресно вземане срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ относно лек автомобил „Тойота Приус“ с рег. №xxx, а именно изплатено застрахователно обезщетение по договор за застраховка „Каско“, застрахователна полица №440120151040002, по ликвидационна преписка по щета №44011512102598, на застрахованото лице като собственик на лек автомобил „Рено Флуанс“ с рег. №xxx, за претърпени имуществени вреди вследствие на ПТП, настъпило на 19.04.2021г. в гр. П, на кръстовище с кръгово движение между бул. „Ц Б“, и бул. „М“, между горепосочените МПС, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 20.10.2022г. до окончателното ѝ изплащане, както и на основание чл.78, ал.1 от ГПК разноси по делото в размер на 600 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в

двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____